

[Arbejdsministeren]

den eller den håndfuld medarbejdere, der skal fyres – altså en nøjere vurdering af de forskellige personalekategorier.

Endelig er der tale om, at konkurser også kommer ind under disse regler.

Jeg vil godt til hr. Helge Sander sige, at jeg har megen forståelse for de spilleregler, som erhvervslivet gerne vil have dem, nemlig de spilleregler, som vi har haft hidtil, hvor det som sagt i nogle situationer virker, som om man læner sig op ad dagpengesystemet. Man har faktisk nogle meget gunstige og meget gode muligheder for at slippe af med medarbejdere så hurtigt som muligt, og så er det staten, der betaler. I mange situationer er det jo de samme erhvervsledere, som bagefter skælder ud over, at dagpengesystemet er for godt og for højt, men i en snæver vending kan man såmænd godt finde ud af at bruge det.

Jeg synes ikke, det er særlig forunderligt, når vi nu strammer op og lægger op til nogle mere ordentlige, fornuftige og tidssvarende spilleregler, at erhvervslederne så kvier sig. Det ville måske være mere mærkeligt, hvis de ikke kviede sig. De har selvfølgelig deres fulde ret til at påpege over for Folketinget og folketingsmedlemmer, at de ikke bryder sig meget om de varslingsregler, som de jo i øvrigt, vil jeg godt i al stilfærdighed sige, har haft et par år til at forberede sig på. Det er jo ikke nogen ny sag. Dagsordenen blev som sagt vedtaget den 28. januar 1992, og i dag har vi den 2. februar 1994, så det er dog ikke noget, der kommer som et lyn fra en klar himmel. Jeg synes, at man fra erhvervslivets side skulle forholde sig lidt mere konstruktivt til det.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Da jeg knap blev færdig med min afrunding, skal jeg vende tilbage, men inden jeg gør det, vil jeg straks sige til arbejdsministeren, at det her med længere varslingsregler jo ikke er noget, man værner sig til – tværtimod. Som jeg sagde i min ordførertale tidligere på dagen, så er den tidshorisont i netop de to år, der er gået, siden dagsordenen blev vedtaget, for langt, langt de fleste virksomheder – jeg er lige ved at sige næsten alle andre end inden for skibsværftsindustrien – blevet kortere og kortere. Jeg gav et enkelt eksempel, hvor den i løbet af de to år var blevet reduceret fra 37 dage til 29

dage. Så det er ikke noget, man værner sig til, og det er den forståelse af virkelighedens verden, jeg efterlyser hos arbejdsministeren og det flertal, som gerne vil have dette her igennem.

Det er det, jeg synes er det helt centrale, og så kan det ikke hjælpe, at arbejdsministeren kommer med en flot bemærkning om, at »vi overtog historiens største antal ledige«. Det beklager vi dybt, men vi beklager endnu dybere, at trods den indsats, man har gjort fra regeringens side både på lovområdet og med at bruge penge, er der endnu flere ledige nu. Den sidste opgørelse, jeg så, var på 349.000 ledige. Det beklager vi alle sammen, men der er bare det, at dette forslag hjælper garanteret ikke på det. Vi får ikke flere i beskæftigelse i hovedparten af de virksomheder, som bliver ramt af det her, simpelt hen fordi de primært har en kortere og kortere tidshorisont at tilrettelægge deres produktion i.

Det sidste, jeg manglede i mit oprindelige afsluttende indlæg, var, at jeg godt forstår, at arbejdsministeren ikke svarede. Men det ændrer ikke ved, at jeg så får mulighed for endnu en gang at understrege, at der altså er mange, der er meget, meget kede af, at man i den grad i EF går ind på et område, som har været overenskomstdækket. Her har man haft helt klare retningslinjer, og dér føler man nok fra den ene side af bordet i hvert fald, at man på en besynderlig måde står dårligere, når man nu skal tage fat på overenskomstforhandlingerne til næste år.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er nu ikke helt i overensstemmelse med kendsgerningerne, at dette område er overenskomstdækket. Det er faktisk sådan – og det tror jeg oven i købet hr. Helge Sander sagde i sin egen ordførertale, så vidt jeg husker den – at der er en varslingslov fra 1977.

Der er en varslingslov fra 1977, og det siger jo altså noget om, at det ikke er aftalestof. Vi er nu i 1994, og der er nogle af os – regeringen og et flertal i Folketinget – der siger, at man skal forsøge at modernisere og gøre varslingsreglerne mere tidssvarende. Så det med aftale kontra lovgivning holder altså ikke helt, som det blev fremstillet.

Til det andet, som hr. Helge Sander sagde om brancherne, og hvordan det forholder sig dér, har jeg tilkendegivet forståelse for i for-